

Weer eens de post

Zoals al in menig actueel krant staat, is het werken bij de post momenteel een onzeker bestaan. Tot een paar maanden geleden was er geen onzekerheid. Op 14 juli zou de tent sluiten in Emmen. De oude vertrouwde PTT werd na de privatisering omgedoopt in TPG (kosten ongeveer 8 miljoen.) Dat klonk niet internationaal genoeg, dus werd de naam van de overgenomen partner TNT aangenomen (kosten wederom 8 miljoen.) Na dit avontuurtje van een paar jaar werd er besloten om zich wat meer op de binnenlandse markt te richten en werd de naam gewijzigd in Postnl (kosten nogmaals 8 miljoen.)

Dit wordt allemaal verkocht onder de noemer beleid (dan liever Roemer-beleid.) Dat heet vooruitzien, reageren op de ontwikkelingen. Dat het op geld over de balk smijten lijkt, is nog niet in een jaarverslag opgenomen. In tegenstelling tot al het hierboven genoemde staat de reorganisatie, of beter gezegd: staan de reorganisaties! Daar zit een nog strakker tempo in dan de naamsveranderingen. De geur van het geld drijft ze tot zulke idiote plannen dat ze het langzamerhand zelf gaan inzien. De plannen kunnen er op papier wel leuk en kloppend uitzien, de praktijk wil wel eens tegenstribbelen. De kortingen op de sociale werkplaatsen werden als een buitenkansje beschouwd: snel die mensen aannemen, onder het minimumloon laten werken en onze aandeelhouders staan weer te strooien met de bonussen. Jammer alleen dat er toch wel iets van vakmanschap vereist is voor het sorteren en verwerken van de post. De post komt niet meer weg! De post blijft staan!

Gevolg is wel dat de laatste reorganisatie stilstaat en wij dus niet weten wanneer en of de tent sluit. Maar ja, zulk beleid kunnen wij ons natuurlijk niet veroorloven, wij moeten wel aan onze toekomst en de financiën denken, er moet wel geld op de plank komen. En ere wie ere toekomst: Postnl doet moeite en inspanning genoeg om ons kwijt te raken, maar ook om ons te begeleiden naar de volgende stap in ons leven. Een mogelijkheid die er na de postcarrière ligt of lag, is de ww. Daarover werd door de post een informatiemiddag georganiseerd. Erg welkom in de ww zijn we niet. Dat werd door alle regeltjes en de toon van het UWV wel duidelijk. In tegenstelling tot de heersende opvatting lijkt het me geen pretje om in de ww te vertoeven. Maar gelukkig is de huidige opvatting dat er werk zat is, bemiddeling van het UWV is ook niet nodig. Kortom; red jezelf maar. Kom op jongens, het wordt tijd voor Roemer, Roemer has it!